

af, hvordan Øststøttemidlerne fungerer, således at vi slipper for alle disse endeløse rapporter. Jeg tror, at alle efterhånden har erkendt det. Der kom i begyndelsen rapport på rapport på rapport på rapport, og det eneste, de kunne bruges til, var at fylde op i en skuffe, hvis ikke de blev arkiveret lodret. Det, der er brug for, er, at vi tager dem ved hånden, at vi viser dem vejen, at vi hjælper dem til at forstå, ikke blot hvad der skal til for i første omgang at komme med i Europa-aftalerne med EU, men også dernæst få ført tiltrædeshjælp til EU og så komme så langt, at de kan blive medlemmer af EU og også deltage i NATO-regi.

Jeg er stolt af at være dansker, når jeg ser, hvad det er, der rent faktisk sker. Og jeg må indrømme, at jeg er den første til at prale af ikke blot vores udenrigsminister, men også vores forsvarsminister for den kæmpeindsats, der rent faktisk bliver gjort på det forsvarsmæssige område for at lære de tre baltiske lande at opbygge et, hvad det vil blive med tiden, troværdigt forsvar (*det tordner*) – ikke mod tordenvejre, men mod andre bombardementer.

Jeg er stolt af, at vi har kunnet få PFP til at fungere i Bosnien-Hercegovina. Jeg er stolt af at kunne se, hvordan de danske soldater rent faktisk har kunnet samarbejde så utrolig godt med de nationer, som vi taler om i dag, nemlig de tre baltiske lande og Polen. Jamen vi samarbejder, og det er ikke os, der bare kommer og giver dem nogle håndører og fortæller dem, hvordan de skal gøre. Vi gør det i samarbejdets ånd, og det er derfor, jeg glæder mig til at se den evaluering.

Så er jeg også glad for, at dagsordenen pointerer, at man skal lægge særlig vægt på de baltiske lande og Polen, og altså ikke, som der har været enkelte røster fremme om, at vi nu skal til at tænke på Ukraine, og vi skal tænke på Rusland, og vi skal tænke på alle mulige andre steder, for slet ikke at tale om den motiverede dagsorden, der er fremkommet fra Enhedslistens side, hvor man specielt vil se på de lande i Øst- og Centraleuropa, der har det værst. Jeg er altså nødt til at sige, at det land, der sandsynligvis har det værst i dag, er Hviderusland.

Og jeg vil gerne siden hen have en forklaring fra Enhedslisten på, om de virkelig mener, at hele den danske Øststøtte og for den sags skyld også EU-støtte skal gå til et land som Hviderusland, hvor jeg ikke tror, at det vil give nogen særlig hjælp til hverken miljøet, demokratiet eller menneskerettigheder bare for at tage tre enkelte eksempler. De er vist nok trådt totalt

under fode på nuværende tidspunkt. Hvis de på et tidspunkt kommer så langt, at de er modtagelige og gerne vil modtage hjælp, så kan vi tale om det, men på nuværende tidspunkt er de meldinger, jeg har fået fra det område, absolut ikke særlig lyse.

Så er jeg også glad for, at der i vores motive-rede dagsorden, som vi er medforslagstillere til, står, at nu skal myndighederne arbejde sammen med erhvervslivet, organisationer og enkeltpersoner, for det er vigtigt. Derved har vi totalt fået slået en pæl igennem de utrolig mange rapporter, som det blev til de første år. Jeg tror, at vi kan være det land, der kan vise vejen frem. Når det er et nærområde, og når det er en mentalitet, vi forstår, så kan vi hjælpe til ikke blot med at opbygge landbruget – og der må jeg sige, at den rapport, vi har fået fra Landbrugsrådet, er utrolig god i den retning – men også industrien og ombygningen af hele energisektoren. Derved sikrer vi, at vi får et bedre miljø både med hensyn til den grønne del af miljøet og med hensyn til samarbejds miljøet.

Og så må jeg sige, at hvis vi gør det her ærligt og ikke i første omgang kun tænker på, hvad der tjener os bedst her og nu, så får vi det nok tidobbelt igen. Og jeg behøver vel ikke sige, at vi støtter den dagsorden, vi selv er medforslagstillere til, og derved kan vi ikke støtte Enhedslistens.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er så blevet tiden til at besvare fru Annette Justs spørgsmål, som også var oppe for ca. 4 timer siden.

Først må jeg sige, at Enhedslisten og Fremskridtspartiet er helt uenige på et punkt, nemlig hvordan støtten skal fordeles mellem landene. Det står blot klart, at vi er helt uenige her. Enhedslisten mener, man skal gå frem således, at de, som har størst behov, også får størst støtte. Flertallet fra hr. Steen Gade til fru Annette Just går ind for, at støtten groft sagt skal gives dér, hvor det giver størst indtægt for dansk erhvervsliv. Det er en anden prioritering, og det er kernen i denne her debat.

Så må jeg sige, at når vi kommer til spørgsmålet om Hviderusland, så har fru Annette Just altså ikke læst Enhedslistens dagsordensforslag, i hvert fald ikke ordentligt, for det fremgår tydeligt, at det skal være under respekt for menneskerettighederne, og derfor er det klart, at lige netop Hviderusland også efter vores opfattelse